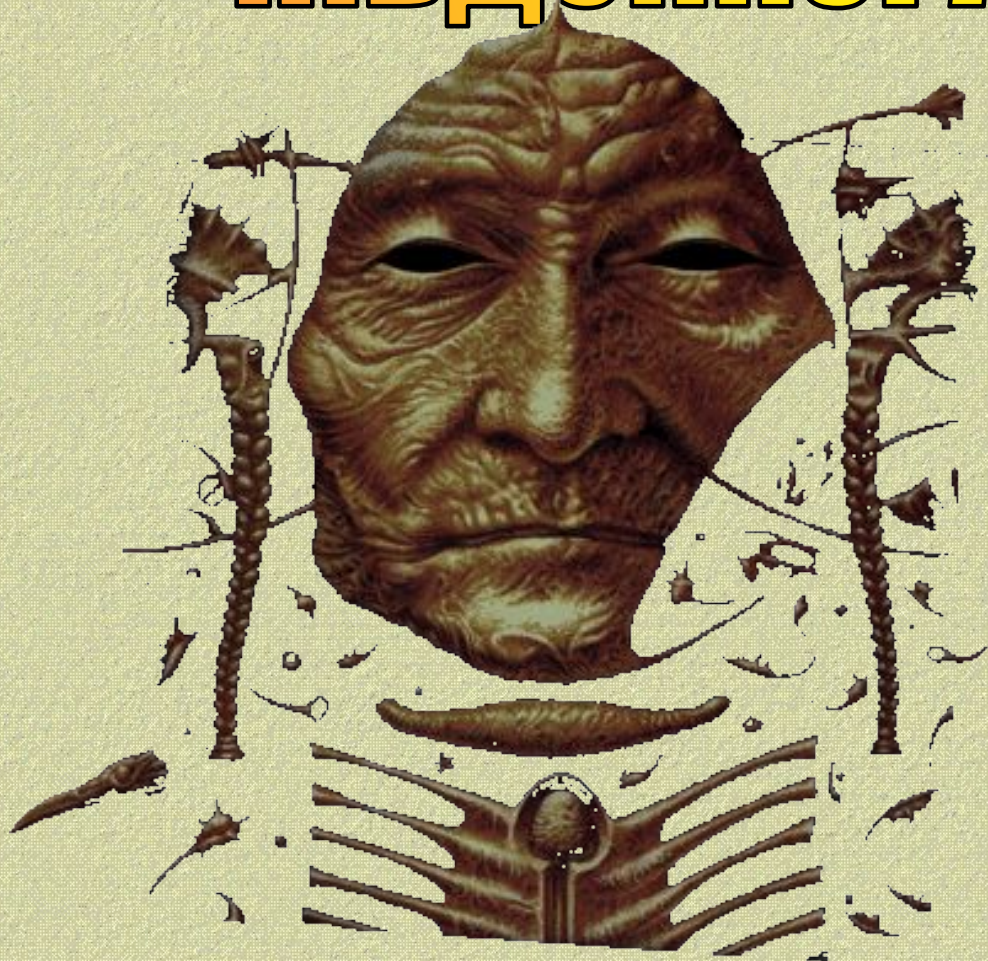

Населення Південної Америки

*Виконала: Мамчур Ірина
7-Б клас СЗОШ № 22*

Країни Південної Америки

На території Південної Америки знаходиться більшість країн регіону Латинська Америка. Ця назва походить від історично сформованого в цій частині світу домінування мови, культури та звичаїв романських (латинських) народів Піренейського півострова – іспанців і португальців, які в XV-XVII ст. захопили цю частину Америки.

Сьогодні країни Латинської Америки об'єднує спільність історичних доль і спільний сучасний соціально-економічний розвиток. Всі вони – колишні колонії європейських держав.

Народи Америки до колонізації

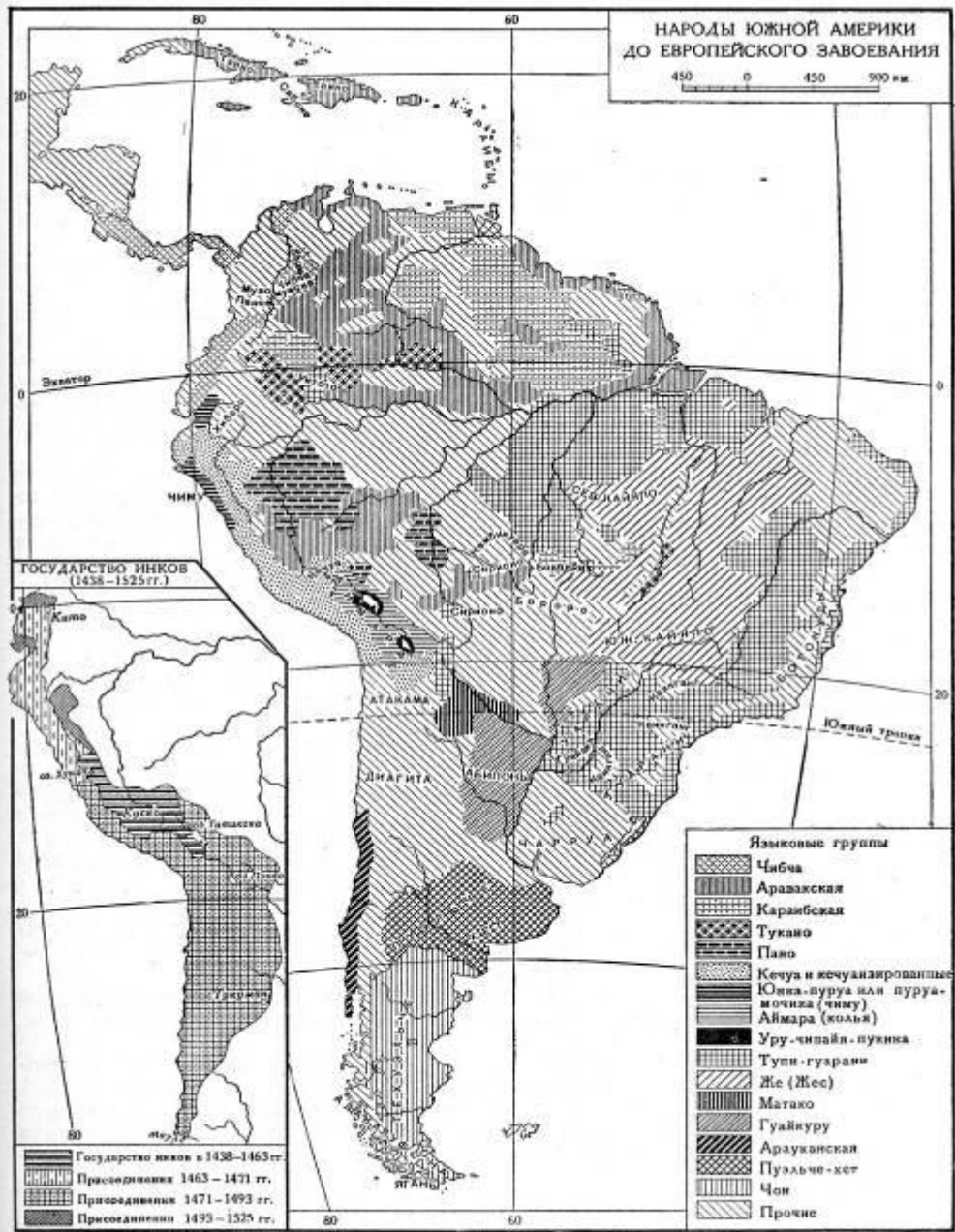

- Народи американського континенту до їх зустрічі з європейцями в XVI ст. розвивалися самостійно і майже без взаємодії з народами інших континентів.

• Племена переважної частини Північної та Південної Америки знаходилися на різних ступенях первіснообщинного ладу, а у народів Мексики, Центральної Америки і західної частини Південної Америки на цей час уже існували складний державний лад і високорозвинена цивілізація. Іспанські завойовники в XVI ст. зруйнували їх держави і культуру та обернули народи в рабство.

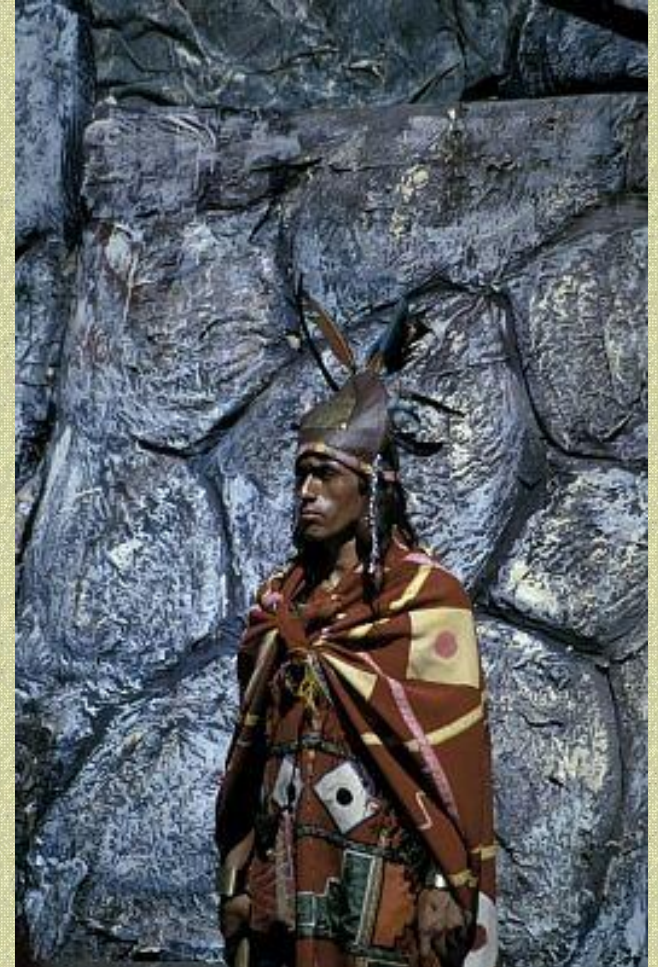

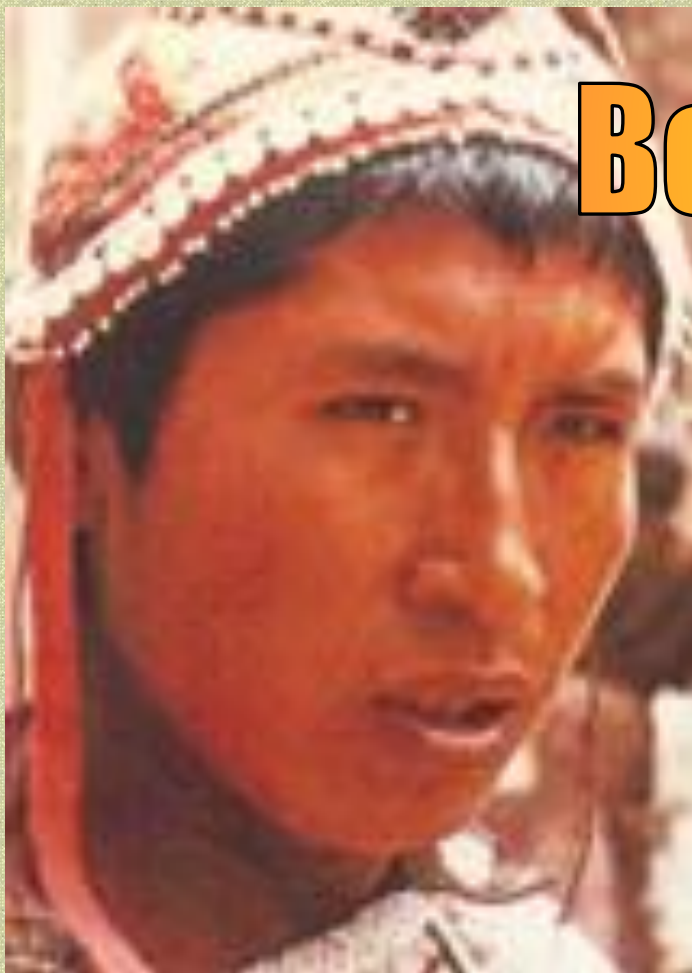
Народи Південної
Америци до
європейського
завоювання

Народи Центральної та Південної Америки

- Центральна Америка - майя, тольтеки, ольмеки, ацтеки, кіче
- Південна Америка - інки (кечуа, аймара), гуарани, мапуче, шипібо, конібо

Вогнеземельці

- Вогнеземельці – загальна назва індіанців архіпелагу Вогняна Земля: алакалуфи (о. Веллінгтон), селькнам (она) (о. Вогняна Земля) и ямана (ягани) (о. Наваріно). Вогнеземельці належать до числа найвідсталіших племен світу. Близькі до зникнення. Мови ізольовані.

- Селькнам жили в північній і східній частинах Вогняної Землі. Вони полювали на ламу-гуанако и збирали плоди та корені диких рослин. Їх зброя – лук та стріли

- **Алакалуфи** займалися виловом риби та збором молюсків. В пошуках їжі вони проводили більшу частину життя в дерев'яних човнах, рухаючись вздовж берега. Незначну роль у їхньому житті займало полювання на птахів за допомогою лука і стріл.

• **Ямана** жили збиранням молюсків, виловом риби, полюванням на тюленів і інших морських тварин, та птахів. Знаряддя їх були зроблені з кістки, каменю та мушель.

• В громаді не існувало розшарування, старійші члени групи не користувалися владою властью над співплеменниками. Особливий статус належав лише знахарям, яким приписували здатність впливати на погоду і лікувати від хвороб.

Індіанці пампи

- На момент вторгнення європейців індіанці пампи були пішими бродячими мисливцями.
- В сер. XVIII ст. мешканці пампи (патагонці) почали використовувати на полюванні коней.
- Основним об'єктом полювання та джерелом живлення були гуанако.
- Постійних поселень у мисливців пампи не існувало.

У релігійних поглядах індіанців пампи значне місце займали анімістичні вірування. Патагонці населяли світ духами; особливо був розвинений культ померлих родичів.

Араукани (мапуچه)

- Жили в південній частині центрального Чілі. Займались землеробством гончарною справою і обробкою срібла, розводили лам, виготовляли тканини із шерсті лами-гуанако. Південні племена полювали та рибалили. Араукани прославились упертим супротивом, який вони протипоставляли європейським завойовникам на протязі більш як 200 років.

Індіанці Східної Бразилії

- Племена групи же, що мешкали на території Південної та Східної Бразилії, — ботокуди, канелья, кайяпо, шаванти, кайнганг та інші, більш дрібні, займалися переважно полюванням та збиранням плодів, здійснюючи переходи у пошуках дичини та їстівних рослин.

Індіанці тропічних лісів Амазонії та Оріноко

- В початковий період європейської колонізації в північно-східній та центральній частині Південної Америки жили багаточисельні племена, що належали до різних мовних груп, головним чином араваки, тупі-гуарани и караїби. Займалися вони переважно підсічним землеробством та жили осідло.

- Для риболовства споруджувалися човни із деревної кори і довбанки-однодеревки. Плели сіті, сачки, верші та інші снасті. Рибу били острогою, стріляли в неї із луків.
- Індіанцям тропічних лісів Південної Америки людство завдячує відкриттям лікувальних властивостей кори хінного дерева и блювотного кореня іпекакуани.

- Племена тропічних лісів займалися підсічно-вогневим землеробством. Час посадки рослин визначався за місцезростанням зірок. Жінки розпушували землю сучкуватими палками або палками із насадженими на них лопаточними кістками дрібних тварин. Вирощували маніоку, кукурудзу, батат, боби, тютюн, бавовну.

- Мистецтво індіанських племен втілювалося у танцях, що виконувалися під звуки примітивних музичних інструментів (рогу, сопілки), колективних співах, в іграх-наслідуваннях поведінки тварин і птахів.

- Любов до прикрас проявлялася в розмальовуванні тіла складними візерунками за допомогою рослинних соків та у виготовленні святкового вбрання із різнокольорового пір'я, зубів, горіхів, насіння тощо.

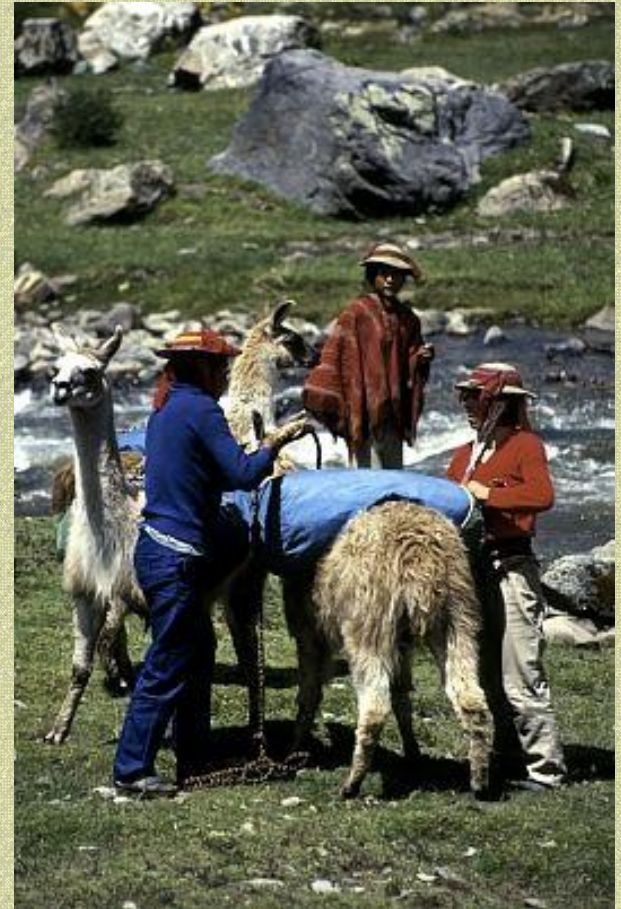
Древні народи Анд

- Область Анд — один зі значних центрів древнього поливного землеробства. Найбільш ранні пам'ятки розвиненої землеробської культури тут датовані 1-м тисячоліттям до н.е., а її початок слід перенести приблизно на 2000 років раніше.

- Первісні землероби культивували картоплю, а із злаків особливо широке розповсюдження отримав кіноа.
- Область Анд — єдина в Америці, где розвивалося тваринництво. Були приручені лама и альпака, що давали шерсть, шкури, м'ясо, жир. Молока жителі Анд не вживали.

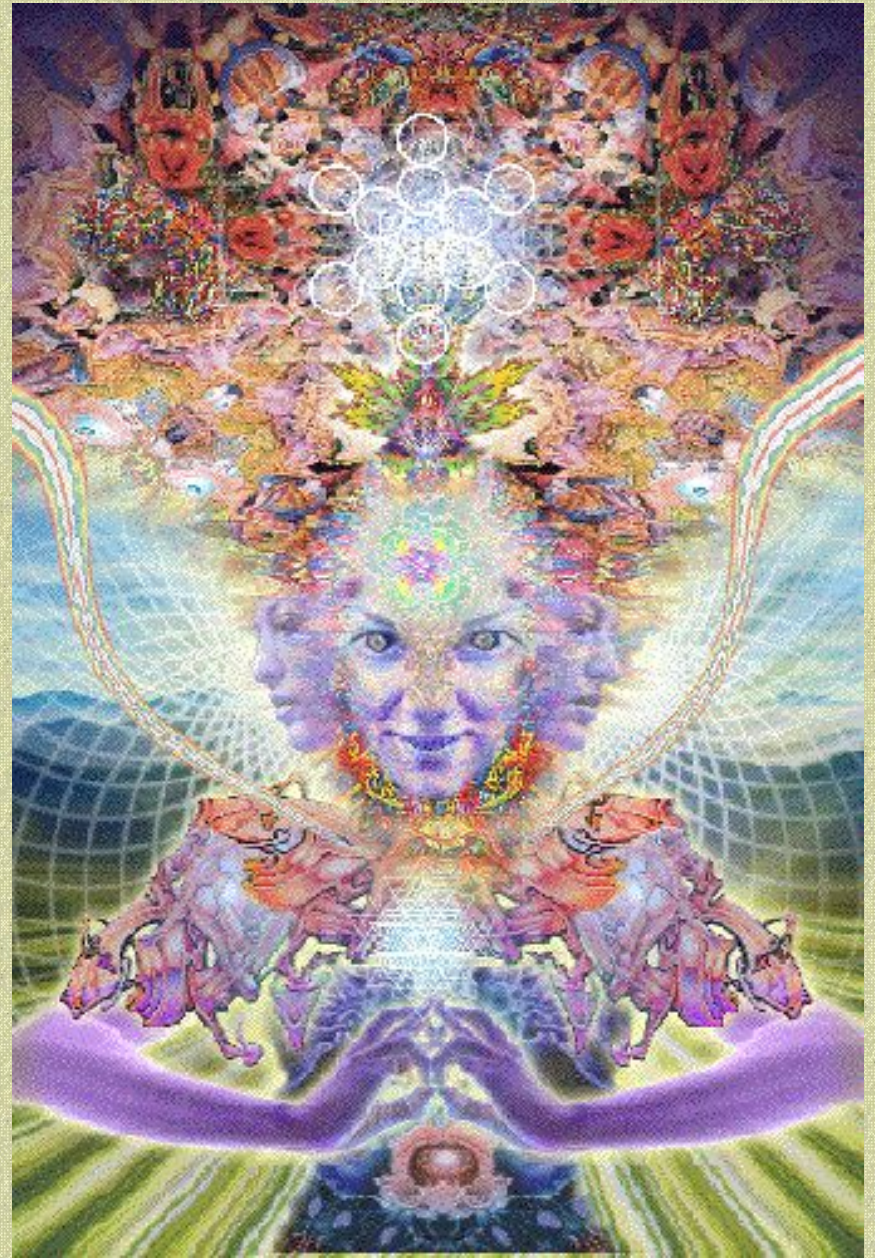

Шипібо-конібо

- Індіанське плем'я, що фактично становить союз племен, а також мова цього племені. Населяють амазонську сельву на території сучасного Перу.
- Основні заняття — землеробство в поймах річок и риболовство, приготування пива, обслуговування перевозок вздовж річок.

- Племя шипібо-конібо славиться серед інших індіанських племен своїми шаманами, з їх числа походить відомий перуанський художник Пабло Амаринго.

• **Чібча, Муїска або Мо́ска** — одна із високорозвинених цивілізацій Південної Америки в XII—XVI ст. Серед культур древньої Америки чібча стоять поряд із майя, ацтеками та інками. Самі чібча називали себе муїсками, тобто «людьми».

- Знаряддя праці – сокири, ножі, жорна – виготовлялися з твердих порід каменю. Зброєю слугували списи із наконечниками із обпаленого дерева, дерев'яні палиці, праці. Із металів було відоме лише золото та його сплави із міддю та сріблом. Застосовувалися різні способи обробки золота: масивне литво, плющення, штамповка, накладка листами.

Золотий пліт чібча

Золоті вироби древньої Америки

- Церемонія омовіння правителя цього народу лягла в основу легенди про «ельдорадо» (*Eldorado* — по-іспански «золотой»), яка дістала широке поширення у Європі, а слово стало синонімом казкового багатства.

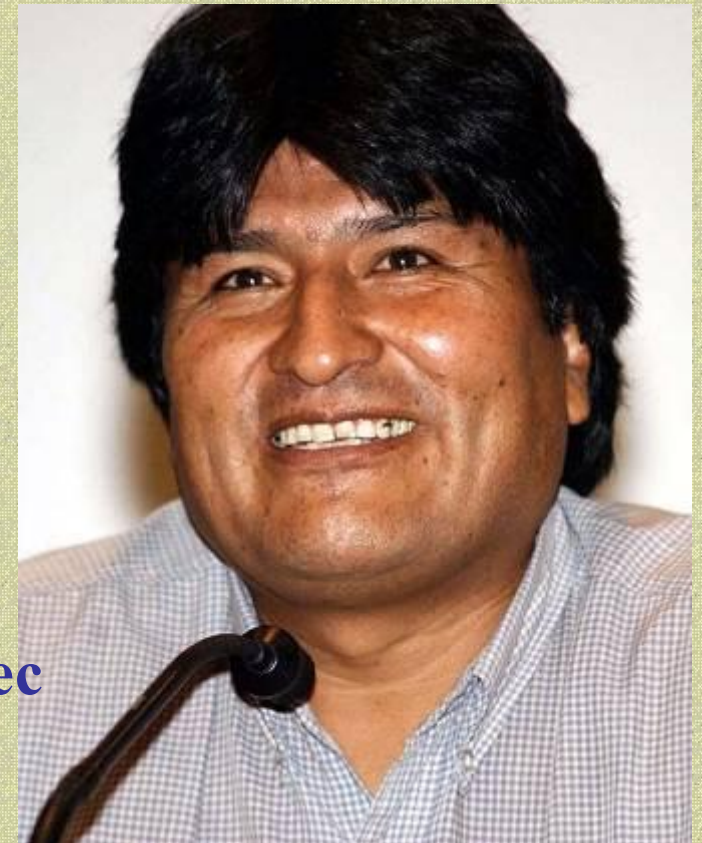
Кечуа

- Індіанський народ, що проживає в Перу, Болівії, Еквадорі. Чисельність біля 14 млн. осіб. Складає десь третину населення в Перу и Болівії.
- Під час завоювання країни іспанцями — найбільш могутній із перуанських народів. Культура Кечуа тоді перебувала на одному рівні з культурою ацтеків у Мексиці.

Аймара

- Живуть у високогірних областях в районі озера Тітікака на заході Болівії, півдні Перу та півночі Чілі. Частина аймара живе у містах, складаючи більшість шахтарського населення Болівії.

Президент Болівії Ево Моралес
є аймара за походженням

Відкриття Америки Христофором Колумбом

Вплив завоювання на етнос Південної Америки

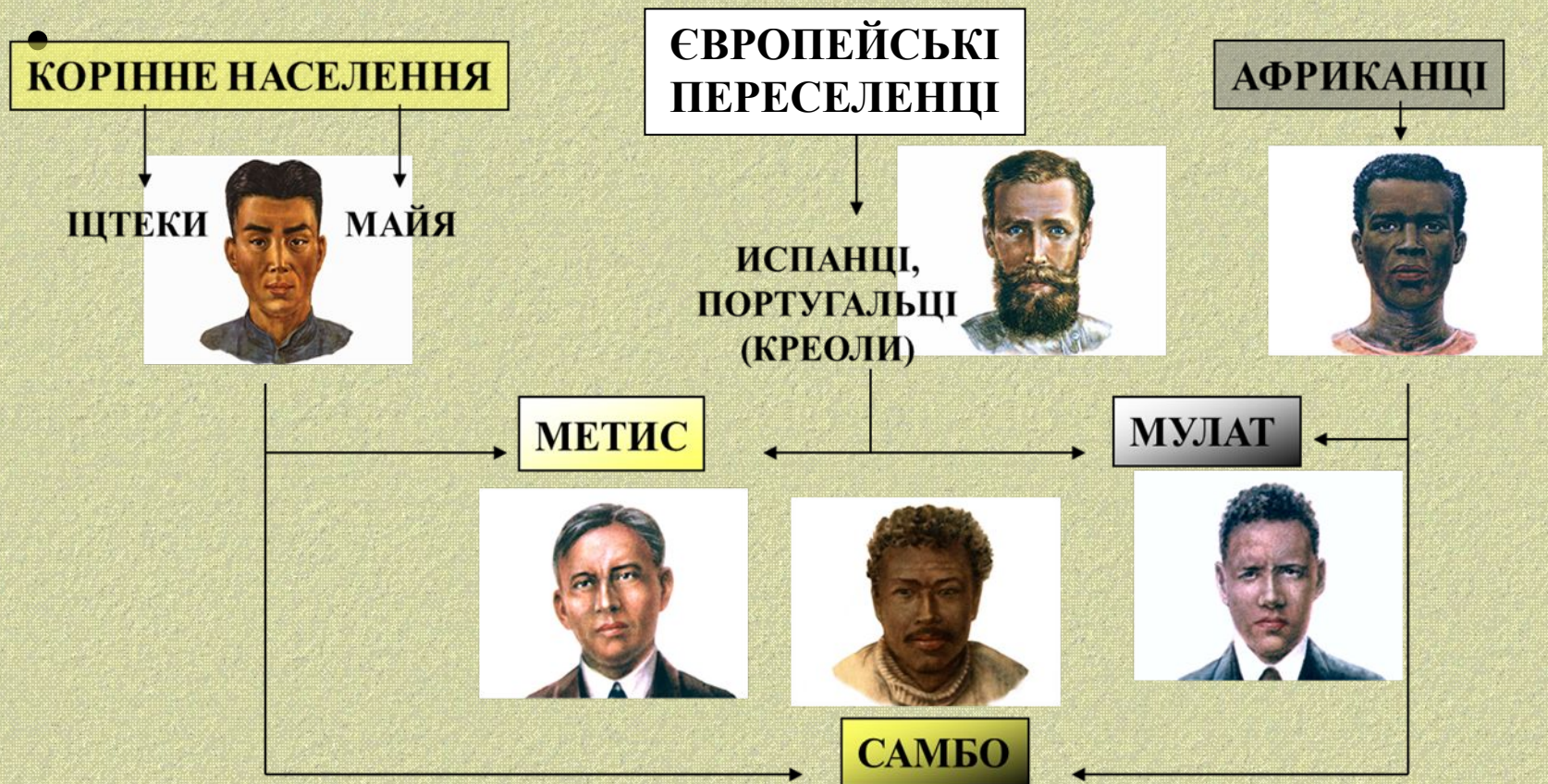
Індіанські культури були майже дотла зруйновані іспано-португальськими завойовниками. Ернандес Кортес в 1521 році з неймовірною жорстокістю зруйнував державу ацтеків. Франциско Пісарро з такою ж жорстокістю знищив державу інків. В 1532 році він зрадницьки захопив Верховного Інку Атаульпу, і той в обмін на свободу запропонував нечуваний викуп: заповнити золотом кімнату, в якій його утримували. Верховний Інка дотримав слова, але іспанці, отримавши золото, стратили його.

До прибуття Колумба чисельність корінного населення складала 20 млн. осіб, а в 1521 р. – 7,3 млн. осіб.

Формування нових етносів

- Майже повне знищення індіанців змусило колонізаторів вдаватися до завозу робочої сили – негрів-рабів з Африки. Загальна чисельність завезених негрів склала 10 млн. осіб.
- Так сформувалися три головні расово-етнічні елементи.

Сучасна етнічна структура населення Південної Америки

Зараз тут живуть представники майже 250 народностей, більшість з яких утворилися порівняно недавно.

Крупнейшие индейские народы	Численность населения
Кечуа (потомки инков)	14,87 млн
Аймара	2,55 млн
Арауканы	870 тыс
Чибча	635 тыс
Араваки	400 тыс

Мультиетнічний склад держав

Зараз населення Південної Америки більшою мірою складається з креолів - нащадків завойовників з Іспанії та Португалії. Далі за чисельністю йдуть метиси і мулати. Етнос держав, розташованих тут, змішаний.

Приміром, на території Бразилії мешкає близько вісімдесяти племен (без урахування самих дрібних), в Аргентині - приблизно п'ятдесят, у Венесуелі, Перу, Чилі, Колумбії і Болівії - більше двадцяти в кожній з країн.

Більшість населення розмовляє іспанською мовою, в Бразилії – португальською, на півночі материка – французькою та англійською мовами.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

